

Dokument nr°10 z wytycznymi
dotyczącymi zharmonizowanej metodyki przydziału
bezpłatnych uprawnień do emisji w EU ETS po 2012 r.

Wytyczne - połączenie i podziału instalacji

Wersja ostateczna wydana 15.10.2014 r.

Tłumaczenie

Przygotował zespół w składzie:

Monika Sekuła, Sylwia Kryłowicz, Majchrzak Tomasz,

WARSZAWA, LISTOPAD 2014

Przedstawiony materiał stanowi tłumaczenie dokumentu Komisji Europejskiej „Guidance Document n°10 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 Guidance on Allocation for Mergers and Splits. Final version issued on 15 October 2014” opublikowanego w celu wsparcia Państw Członkowskich i ich organów w spójnym wdrożeniu w całej Unii nowej metodyki przydziału uprawnień do emisji w trzecim okresie rozliczeniowym w EU ETS (po 2012 r.), wprowadzonej Decyzją Komisji z 27 kwietnia 2011 r. 2011/278/UE w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Niniejsze tłumaczenie przygotowano w oparciu o tekst dokumentu przygotowany przez Komisję Europejską oraz uwzględnia uwagi i poprawki pracowników KOBIZE.

W razie jakichkolwiek wątpliwości, rozstrzygająca jest wersja anglojęzyczna tłumaczonego dokumentu opublikowana pod następującym adresem internetowym http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/cap/allocation/docs/gd10_allocation_mergers_splits_en.pdf

Materiał przedstawia poglądy autorów i nie odzwierciedla stanowiska Ministerstwa Środowiska oraz innych organów administracji rządowej.

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

**Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki
Wodnej**

SPIS TREŚCI

1. Wstęp.....	3
1.1 Status dokumentów z wytycznymi.....	3
1.2 Tło dokumentów z wytycznymi do decyzji 2011/278/UE.....	4
1.3 Zastosowanie dokumentów z wytycznymi.....	4
1.4 Dodatkowe wytyczne.....	5
2. Ogólne zasady.....	5
3. Przykłady.....	6
3.1 Łączenie instalacji.....	6
3.2 Podział instalacji.....	7
4 Zasady dotyczące wykorzystania jednostek redukcji emisji lub jednostek poświadczonej redukcji emisji.....	8

1 Wstęp

1.1 Status dokumentów z wytycznymi

Niniejszy dokument jest częścią grupy dokumentów, które mają za cel wsparcie Państw Członkowskich i ich organów w spójnym wdrożeniu w całej Unii nowej metodyki przydziału uprawnień do emisji w trzecim okresie rozliczeniowym w EU ETS (po 2012 r.), wprowadzonej Decyzją Komisji z 27 kwietnia 2011 r. 2011/278/UE w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i stworzenia Krajowych Środków Wykonawczych (KŚW) [NIMs - National Implementation Measures].

Wytyczne te nie stanowią oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej i nie są prawnie wiążące.

Dokument ten oparty jest o prace wykonane przez konsorcjum konsultantów (Ecofys NL, Fraunhofer ISI, Entec). Uwzględnia dyskusje w trakcie wielu spotkań nieformalnej technicznej Grupy Roboczej dotyczącej Benchmarkingu w ETS przy Grupie Roboczej III Komitetu ds. Zmian Klimatu (CCC), a także komentarze przekazane na piśmie przez strony zainteresowane i ekspertów z Państw Członkowskich. W dniu 14.09.2011 r. uzgodniono, że ten dokument przedstawia stanowisko Komitetu ds. Zmian Klimatu.

Dokumenty z wytycznymi nie opisują szczegółowo procedur, które państwo członkowskie wdrożą w celu wydawania zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych. Potwierdza się, że podejście do określenia granic monitorowania instalacji w zezwoleniach na emisję GC w poszczególnych P.Cz. różni się.

1.2 Tło dokumentów z wytycznymi do decyzji 2011/278/UE

W decyzji 2011/278/UE zidentyfikowano szczegółowe zagadnienia, które wymagają dalszych wyjaśnień lub przedstawienia dodatkowych wytycznych. Dokumenty z wytycznymi do decyzji 2011/278/UE mają za zadanie rozwiązać te problemy w miarę możliwości w sposób jasny i wyraźny. Komisja uważa, że niezbędne jest osiągnięcie maksymalnego poziomu harmonizacji wdrożenia metodyki przydziału uprawnień do emisji w trzecim okresie rozliczeniowym.

Dokumenty z wytycznymi zostały stworzone by zapewnić spójność interpretacji decyzji 2011/278/UE, wspierać harmonizację i zabezpieczyć przed możliwymi nadużyciami lub zaburzeniem konkurencyjności wewnątrz Unii.

Pełna lista tych dokumentów z wytycznymi przedstawia się następująco:

- Dokument nr 1 – ogólne wytyczne: ten dokument przedstawia ogólny przegląd procesu przydziału uprawnień do emisji i wyjaśnia podstawy metodyki przydziału uprawnień.
- Dokument nr 2 – wytyczne do sposobów określania przydziałów uprawnień: ten dokument określa sposoby wyliczenia przydziału uprawnień i jej główne cechy.
- Dokument nr 3 – wytyczne do zbierania danych: ten dokument wyjaśnia, które dane powinny zostać przekazane przez prowadzących instalacje do właściwych organów i w jaki sposób powinny być zbierane. Odzwierciedla strukturę formularza do zbierania danych przygotowanego przez KE.
- Dokument nr 4 – wytyczne do weryfikowania danych w KŚW: ten dokument wyjaśnia proces weryfikacji danych zbieranych dla stworzenia KŚW.

- Dokument nr 5 – wytyczne dotyczące zagadnienia ucieczki emisji: ten dokument przedstawia zagadnienie ucieczki emisji i jej wpływ na obliczanie bezpłatnych przydziałów.
- Dokument nr 6 – wytyczne dla „przepływów” ciepła przez granice instalacji: wyjaśnia sposobów określania przydziałów uprawnień do emisji w przypadku przepływów ciepła przez granice instalacji.
- Dokument nr 7 – wytyczne dla nowych instalacji i zamknięć instalacji istniejących: dokument ten wyjaśnia zasady przydziału bezpłatnych uprawnień dla nowych instalacji i instalacji w których nastąpiła znacząca zwiększenie zdolności produkcyjnych oraz sposób postępowania w przypadku zamknięcia instalacji.
- Dokument nr 8 – wytyczne dla gazów odlotowych i podinstalacji wytwarzających emisje procesowe: dokument ten wyjaśnia stosowanie metodyki przydziału uprawnień w przypadku podinstalacji w których występują emisje procesowe i w szczególności traktowanie gazów odlotowych.
- Dokument nr 9 – wytyczne sektorowe: dokument ten przedstawia szczegółowe opisy poszczególnych wskaźników emisyjności dla produktów [benchmarków – przyp. KOBIZE] i granice podinstalacji objętych tymi wskaźnikami, wymienionymi w CIMs.
- Dokument nr 10 – wytyczne podział albo połączenie instalacji: dokument ten przedstawia zasady dotyczące przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w przypadku podziału albo połączenia instalacji objętych systemem

Ten zestaw dokumentów w założeniu ma uzupełnić inne dokumenty z wytycznymi wydanymi przez KE w odniesieniu do trzeciego okresu EU ETS, w szczególności:

- Guidance on Interpretation of Annex I of the EU ETS Directive (excl. aviation activities), and
- Guidance paper to identify electricity generators.

Odniesienia do artykułów w treści tego dokumentu zasadniczo dotyczą zmienionej dyrektywy EU ETS i decyzji 2011/278/UE.

1.3 Zastosowanie dokumentów z wytycznymi

Dokumenty z wytycznymi zawierają wyjaśnienia do wdrażania nowej metodyki przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w trzecim okresie rozliczeniowym EU ETS, od 2013 r.: Państwa Członkowskie mogą zastosować te wytyczne do wyliczenia bezpłatnych przydziałów uprawnień do emisji dla instalacji, które uległy podziałowi albo połączeniu

1.4 Dodatkowe wytyczne

Oprócz dokumentów z wytycznymi dodatkowym wsparciem dla władz Państw Członkowskich jest telefoniczny helpdesk i strona internetowa KE, zawierająca listę dokumentów z wytycznymi, często zadawane pytania (FAQ) i przydatne

2. Ogólne zasady

Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady(2011/278/UE)¹ nie zawiera żadnych wyraźnych przepisów dotyczących połączenia lub podziału instalacji. Dlatego też, wszelkie zmiany dotyczące przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w przypadku połączenia lub podziału instalacji powinny być realizowane zgodnie z zasadami ustalonymi w decyzji 2011/278/UE określonymi dla instalacji nowej i dla zamknięć instalacji (NEC).

W ramach zasad określonych w decyzji 2011/278/UE i gdy spełnione są warunki znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej:

- połączenie dwóch instalacji objętych systemem jest realizowane jako zaprzestanie działania jednej instalacji i zwiększenie zdolności produkcyjnej drugiej instalacji;
- podział jednej instalacji na dwie (lub więcej) objętej(ych) systemem powinno być realizowane jako znaczące zmniejszenia zdolności produkcyjnej zainstalowanej w dzielonej instalacji i powstanie jedną (lub więcej) nowej instalacji ("tzw. greenfield").

Państwa członkowskie muszą powiadomić Komisję o takich zmianach zgodnie z procedurą jak przy zmianach w instalacji wynikającą z art. 24 decyzji 2011/278/UE. Na podstawie dostarczonych informacji Komisja dokonuje przeglądu każdej takiej zmiany i przekazuje wyniki tej oceny właściwemu organowi w państwie członkowskim. Po zakończeniu fazy oceny następuje zmiana krajowej tabeli rozdziału (NAT) realizowana zgodnie z postanowieniami art. 52 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylające rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr1193/2011², opisanymi szczegółowo w sekcji V poradnika "Zmiany w tabeli krajowego rozdziału uprawnień dla instalacji stacjonarnych w fazie 3".

W związku z powyższym, mimo że łączenia i podziały instalacji są stosunkowo częstym procesem, procedury administracyjne wynikające ze zmian własnościowych mają wpływ na przydział bezpłatnych uprawnień do emisji i należy je traktować zgodnie z zasadami określonymi w decyzji 2011/278/UE, tj. nowe instalacje (greenfields), znaczące zmiany zdolności i zaprzestanie działalności instalacji.

Niemniej jednak niektóre inne zmiany przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w przypadku połączenia lub podziału instalacji mogą być także zgodne z zasadami przydziału określonego w decyzji 2011/278/UE, pod warunkiem, że zostaną spełnione następujące warunki:

- instalacje łączone albo dzielone muszą być objęte systemem ETS i posiadać zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych przed i po połączeniu lub podziale³;

¹ Dz. Urz. L 130 z 17.05.2011, s.1

² Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1

³ Jeśli przed lub po połączeniem lub podziałem jakakolwiek z uczestniczących instalacji nie była objęta systemem ETS, wniosek należy rozpatrywać zgodnie z przepisami jak dla nowych instalacji i zamknięć instalacji (czyli zamknięcia, greenfields i znaczące zmiany zdolności produkcyjnych).

- połączenie lub podział nie spowodują przydziału większej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji niż wynikające z przydziału w tabeli krajowego rozdziału uprawnień do emisji (NAT) przed połączeniem lub podziałem;
- w przypadku połączenia instalacji, zgodnie z artykułem 3 lit. e) dyrektywy 2003/87/WE, połączenie dotyczy instalacji, które są technicznie połączone i które działają w tym samym miejscu i będą objęte tym samym zezwoleniem;
- Instalacja(e) uczestniczące w połączeniu lub podziale są objęte zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych odzwierciedlającym ich nowy status.

Właściwy organ państwa członkowskiego musi poinformować Komisję o wszystkich przypadkach łączenia lub podziałów instalacji, zgodnie z art. 24 decyzji 2011/278/UE przesyłając oficjalne zawiadomienie wyjaśniające okoliczności i przyczyny zmian, w tym jednoznaczny identyfikację rozpatrywanych instalacji i ich połączeń fizycznych oraz krótki opis zmian w zezwoleniu. W powiadomieniu tym państwo członkowskie musi zgłosić dane o instalacji odzwierciedlające sytuację po połączeniu lub podziale. Dane o instalacji powinny zawierać dane dotyczące emisji, dane o przydziale uprawnień do emisji i historyczny poziom aktywności (HAL Total)⁴ w celu umożliwienia dalszego stosowania przepisów dotyczących częściowego zaprzestania działalności, w przypadku dalszych zmian w instalacji. Dane powinny być oparte na ustalonym historycznym poziomie działalności służącym do określenia przydziału w NAT dla oryginalnej(ych) instalacji przed połączeniem lub podziałem. Komisja ocenia każdą taką zmianę i przekazuje wyniki tej oceny właściwemu organowi państwa członkowskiego.

3. PRZYKŁADY

Poniższe przykłady ilustrują realizację połączenia i podziału instalacji na podstawie art. 24 decyzji 2011/278/UE w sposób opisany powyżej.

3.1 Łączenie instalacji

W poniższym przykładzie, prowadzący instalację posiada instalację A objętą systemem ETS i kupuje instalację B będącą także w systemie. Instalacje A i B są technicznie połączone i działają w tym samym miejscu. W związku z tym, po połączeniu prowadzący instalację kontroluje zarówno instalacje A i jak i instalację B, a instalacje te działają jako jedna instalacja.

Zezwolenie na emisji gazów cieplarnianych dla instalacji B zostaje wygaszone, a zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych dla instalacji A jest zaktualizowane, w tym również plan monitorowania, który obejmuje wszystkie źródła emisji zanieczyszczeń pochodzących zarówno z obiektów w instalacji A i B.

W takim przypadku zmiana w przydziale bezpłatnych uprawnień do emisji jest następująca:

- 1) przydział uprawnień do emisji dla instalacji A powinien być zwiększony tak, aby odpowiadać sumie przydziałów pochodzących zarówno z instalacji A i B, w następnym roku po roku, w którym miała miejsce zmiana i dla następnych lat okresu rozliczeniowego;
- 2) przydział dla instalacji B jest zredukowany do zera, w następnym roku po roku, w którym miała miejsce zmianie i dla następnych lat okresu rozliczeniowego;

⁴ Właściwe organy zgłaszają odpowiednie dane dotyczące instalacji w pliku programu Excel używając formularza NIMs. Komisja rozważy potrzebę dostosowania formularza NE&C dla przypadków łączenia lub podziałów instalacji w celu zapewnienia w przyszłości spójnej sprawozdawczości w państwach członkowskich.

W praktyce, zmiana przydziału będzie musiała znaleźć odzwierciedlenie w zmianach w NAT ze skutkiem od roku następującego po roku, w którym nastąpiło połączenie. Tryb postępowania jest następujący:

Właściwy organ informuje Komisję o połączeniu instalacji na podstawie art. 24 decyzji 2011/278/UE przesyłając oficjalne zawiadomienie wyjaśniające okoliczności i przyczyny zmian, w tym jednoznaczną identyfikację rozpatrywanych instalacji i opis zmiany zezwolenia. Do zawiadomienia dołączone są następujące dokumenty:

- plik(i) w formacie Excel z odpowiednimi danymi instalacji odzwierciedlającymi sytuację po połączeniu, jak opisano w punkcie 1 powyżej;
- plik NAT Change.xls zgodnie z art. 52 (1) rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 dla przedmiotowych instalacji;

Po dokonaniu oceny przedłożonych informacji, Komisja informuje właściwy organ, czy zmieniony przydział został przyjęty.

Krajowy Administrator przygotowuje i przedkłada Komisji plik XML zgodny z proponowanymi zmienionymi przydziałami (pkt 1) i 2) powyżej)⁵. Plik ten zostanie wysłany i wczytany do EUTL i rejestru Unii według normalnej procedury zmiany NAT.

Zgodnie z artykułem 11 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. *ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE*⁶ do dnia 28 lutego następnego roku, po roku w którym miała miejsce zmiana, prowadzący instalację otrzymuje na swój rachunek w rejestrze Unii liczbę uprawnień do emisji odpowiadającą sumie bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych instalacji A i B, jak wskazano w zmianie NAT.

3.2 Podział instalacji

W poniższym przykładzie, prowadzący instalację posiadający instalację A sprzedaje część swojej instalacji podmiotowi B. W wyniku tego nastąpi podział instalacji na instalację A i B działające niezależnie i posiadające wyraźnie oddzielone granice podinstalacji w każdej instalacji. Zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych i plan monitorowania instalacji A są odpowiednio zmienione, a prowadzący instalację B otrzymuje zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych oraz plan monitorowania obejmujący granice nowej instalacji B. Prowadzący instalację B otwiera również rachunek w rejestrze Unii dla instalacji B.

Ostateczne decyzje dotyczące przydziału bezpłatnej liczby uprawnień do emisji dla instalacji A i B zostały zmienione w następujący sposób:

liczba uprawnień odpowiadających części instalacji, która zmieniła właściciela są wydzielone z przydziału instalacji A i są przypisane do instalacji B, pod warunkiem, że:

- 1) przydział bezpłatnych uprawnień dla instalacji A zmniejsza się zgodnie ze zmienionymi poziomami aktywności (HAL Total) podinstalacji, które pozostają pod kontrolą prowadzącego instalację A, w następnym roku po roku, w którym miał miejsce podział i zmiana instalacji i dla następnych lat okresu rozliczeniowego;
- 2) przydział bezpłatnych uprawnień dla instalacji B jest ustalony zgodnie ze zmienionymi poziomami działalności (HAL Total) podinstalacji, które są pod kontrolą prowadzącego instalację B, w następnym roku po roku, w którym

---

⁵ Szczegółowe wytyczne w sprawie procedury, aby zmienić NAT można znaleźć w dokumencie "Phase 3 Changes to the National Allocation Tables for stationary installations"

⁶ Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631, z późn. zm.

miał miejsce podział i zmiana instalacji i dla następnych lat okresu rozliczeniowego;

- 3) suma przydzielanych uprawnień do emisji instalacji A i B jest równa przydziałowi dla instalacji A przed dokonaniem podziału instalacji

W praktyce, zmiana liczby przydzielanych uprawnień do emisji będzie musiała znaleźć odzwierciedlenie w zmianach NAT ze skutkiem od roku następującego po roku, w którym miał miejsce podział. Tryb postępowania jest następujący:

Właściwy organ informuje Komisję o podziale zgodnie z art. 24 decyzji 2011/278/UE przesyłając oficjalne zawiadomienie wyjaśniające okoliczności i przyczyny zmiany, w tym jednoznaczną identyfikację rozpatrywanych instalacji i opis zmiany zezwolenia. Do zawiadomienia dołączone są następujące dokumenty:

- plik(i) w formacie Excel z odpowiednimi danymi instalacji odzwierciedlającymi sytuację po podziale, jak opisano w punkcie 1 powyżej;
- plik NAT Change.xls plik zgodnie z art. 52 (1) rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013;

Po dokonaniu oceny przedłożonych informacji, Komisja informuje właściwy organ, czy zmiana przydziału została przyjęta.

Krajowy Administrator przygotowuje i przedkłada Komisji plik XML zgodny z proponowanymi zmianami w przydziałach (pkt 1) i 2) powyżej). Plik ten zostanie przesłany i wczytany do EUTL i rejestru Unii według normalnej procedury zmiany NAT.

Zgodnie z artykułem 11 dyrektywy 2003/87/WE, do dnia 28 lutego następnego roku, po roku w którym miała miejsce zmiana, prowadzący instalację A otrzymuje na swój rachunek zmniejszoną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji odpowiadającą działalności, które pozostają pod jego kontrolą, a prowadzący instalację B otrzymuje na swój rachunek liczbę uprawnień do emisji związaną z działalnością, która zmieniła właściciela, tak aby suma przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji dla instalacji A i B była równa przydziałowi instalacji A przed podziałem.

4. Zasady dotyczące wykorzystania jednostek redukcji emisji (ERU) lub jednostek poświadczonej redukcji emisji (CER)

Zasady dotyczące wykorzystania jednostek redukcji emisji (ERU) lub jednostek poświadczonej redukcji emisji (CER) w przypadku łączenia lub podziału instalacji wobec braku wskazówek w dyrektywie 2003/87/WE, w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 389/2013 albo w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1123/2013 z dnia 8 listopada 2013 r. *w sprawie określania uprawnień do międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*⁷ rozpatrywane są indywidualnie dla każdego przypadku. Państwa członkowskie opracowuje tabelę uprawnionych do wykorzystania jednostek redukcji emisji (ERU) lub jednostek poświadczonej redukcji emisji (CER) dla instalacji i operatorów statków powietrznych. Co do zasady, podział lub połączenie instalacji wymaga wprowadzenia zmiany przez państwo członkowskie w tabeli uprawnionych do wykorzystania jednostek redukcji emisji lub jednostek poświadczonej redukcji emisji dla ich instalacji i operatorów statków powietrznych. Zmiana ta powinna być zgodna z NAT w zakresie odniesienia się do połączeń lub podziałów instalacji. Oznacza to, że jeśli w NAT danego państwa członkowskiego instalacja jest podzielona na kilka instalacji powinno to znaleźć odzwierciedlenie w tabeli uprawnionych do wykorzystania jednostek redukcji emisji lub jednostek poświadczonej redukcji emisji dla ich instalacji i operatorów statków

⁷ Dz. Urz. UE L 299 z 09.11.2013, str. 32

powietrznych danego państwa członkowskiego, w taki sposób, że dwie tabele powinny zawierać taką samą liczbę instalacji z tym samym identyfikatorem instalacji. Jeśli, z drugiej strony, dwie instalacje zostały połączone w jedną istniejącą w NAT, to powinno być to odzwierciedlone w tabeli uprawnionych do wykorzystania jednostek redukcji emisji (ERU) lub jednostek poświadczonej redukcji emisji (CER) dla ich instalacji i operatorów statków powietrznych. Przy ustalaniu prawa do wykorzystania jednostek redukcji emisji (ERU) lub jednostek poświadczonej redukcji emisji (CER) dla powstałych w wyniku połączenia albo podziału instalacji, państwa członkowskie powinny również wziąć pod uwagę wykorzystanie tych jednostek przez instalacje, które uległy połączeniu albo podziałowi i wykorzystywały jednostki redukcji (ERU) emisji lub jednostki poświadczonej redukcji emisji (CER) w okresie rozliczeniowym 2008-2012, w celu uniknięcia podwójnego wykorzystania jednostek do rozliczenia wielkości emisji.